

U S T A W A

z dnia.....2016 r.

**o zmianie niektórych ustaw określających warunki prowadzenia działalności
innowacyjnej¹⁾**

Art. 1. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Małżonkowie podlegający obowiązkowi podatkowemu, o którym mowa w art. 3 ust. 1, między którymi istnieje przez cały rok podatkowy wspólność majątkowa, pozostający w związku małżeńskim przez cały rok podatkowy mogą być, z zastrzeżeniem ust. 8, na wspólny wniosek wyrażony w zeznaniu podatkowym, opodatkowani łącznie od sumy swoich dochodów określonych zgodnie z art. 9 ust. 1 i 1a, po uprzednim odliczeniu, odrębnie przez każdego z małżonków, kwot określonych w art. 26 i art. 26e-26eb; w tym przypadku podatek określa się na imię obojga małżonków w podwójnej wysokości podatku obliczonego od połowy łącznych dochodów małżonków.”;

2) w art. 17:

a) w ust. 1a:

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) podjęcia uchwały o przyjęciu w poczet członków spółdzielni.”,

– uchyla się pkt 5,

b) po ust. 1c dodaje się ust. 1d w brzmieniu:

---

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się: ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawę z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk, ustawę z dnia 25 września 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wspieraniem innowacyjności.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r., poz. 362, 440, 596, 769, 1278, 1342, 1448, 1529, 1540, z 2013 r. poz. 888, 985, 1027, 1036, 1287, 1304, 1387, 1717, z 2014 r. poz. 223, 312, 567, 598, 773, 915, 1052, 1215, 1328, 1478, 1563, 1644, 1662, 1863, z 2015 r. poz. 73, 211, 251, 478, 693, 699, 860, 933, 978, 1197, 1217, 1259, 1296, 1321, 1322, 1333, 1569, 1595, 1607, 1688, 1767, 1784, 1844, 1893, 1925, 1932, 1992, 2299 oraz z 2016 r. poz. 188.

„1d. Nie ustala się przychodu z tytułu objęcia udziałów (akcji) w spółce kapitałowej w zamian za wkład niepieniężny w postaci komercjalizowanej własności intelektualnej, o której mowa w art. 5a pkt 34 lit. a, c i d, wniesiony przez podmiot komercjalizujący. Do przychodów tych nie stosuje się ust. 1 pkt 9.”;

3) w art. 23 w ust. 1 po pkt 38c dodaje się pkt 38d w brzmieniu:

„38d) wydatków poniesionych przez wspólnika na nabycie udziałów (akcji) w spółce kapitałowej w zamian za wkład niepieniężny w postaci komercjalizowanej własności intelektualnej wniesiony przez podmiot komercjalizujący; wydatki takie są jednak kosztem uzyskania przychodów z tytułu odpłatnego zbycia tych udziałów (akcji) przez podmiot komercjalizujący.”;

4) w art. 24a ust. 1b otrzymuje brzmienie:

„1b. Podatnicy prowadzący działalność badawczo-rozwojową, którzy zamierzają skorzystać z odliczenia, o którym mowa w art. 26e i art. 26eb, albo ze zwrotu kwoty, o której mowa w art. 26ea, są obowiązani w prowadzonej księdze albo w prowadzonych księgach rachunkowych, o których mowa w ust. 1, wyodrębnić koszty działalności badawczo-rozwojowej.”;

5) w art. 26e:

a) w ust. 2 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) koszty uzyskania patentu na wynalazek, takie jak:

- a) koszty przygotowania dokumentacji zgłoszeniowej i dokonania zgłoszenia wynalazku w celu udzielenia patentu przez Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej lub odpowiedni zagraniczny organ, łącznie z kosztami wymaganych tłumaczeń na język obcy;
- b) koszty prowadzenia postępowania o udzielenie patentu przez Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej lub odpowiedni zagraniczny organ, poniesione od momentu zgłoszenia wynalazku do tych organów, w szczególności opłaty urzędowe i koszty zastępstwa;
- c) koszty odparcia zarzutów niespełnienia warunków wymaganych do uzyskania patentu, zarówno w postępowaniu o udzielenie patentu, jak i po jego zakończeniu, wynikające z wniesienia sprzeciwu lub wniosku o unieważnienie patentu, w szczególności koszty zastępstwa, zarówno w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej, jak i w odpowiednim zagranicznym organie.”;

b) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. Kwota kosztów kwalifikowanych nie może przekroczyć:

1) 50% kosztów, o których mowa w ust. 2 i 3 – jeżeli podatnik jest mikroprzedsiębiorcą, małym lub średnim przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej;

2) w przypadku pozostałych podatników:

a) w odniesieniu do kosztów, o których mowa w ust. 2 pkt 1 – 50% tych kosztów;

b) w odniesieniu do kosztów, o których mowa w ust. 2 pkt 2-5 i ust. 3 – 30% tych kosztów.

8. Odliczenia dokonuje się w zeznaniu za rok podatkowy, w którym poniesiono koszty kwalifikowane. W przypadku gdy podatnik poniósł za rok podatkowy stratę lub wielkość dochodu podatnika jest niższa od kwoty przysługujących mu odliczeń, odliczenia – odpowiednio w całej kwocie lub w pozostałej części – dokonuje się w zeznaniach za kolejno następujące po sobie sześć lat podatkowych następujących bezpośrednio po roku, w którym podatnik skorzystał lub miał prawo skorzystać z odliczenia.”;

6) po art. 26e dodaje się art. 26ea i art. 26eb w brzmieniu:

„Art. 26ea. 1. Podatnik rozpoczynający działalność, który ze względu na poniesioną w tym roku podatkowym stratę lub osiągnięcie dochodu w kwocie niższej od kwoty przysługującego za ten rok odliczenia określonego w art. 26e ust. 1, może wykazać w zeznaniu składanym za ten rok podatkowy, kwotę stanowiącą 18% nieodliczonego, przysługującego na podstawie art. 26e ust. 1 odliczenia. Jeżeli podatnik wybrał opodatkowanie na zasadach określonych w art. 30c, może wykazać w zeznaniu kwotę stanowiącą 19% nieodliczonego, przysługującego na podstawie art. 26e ust. 1 odliczenia. Kwoty te podatnik może wykazać, pod warunkiem, że odliczenia nieodliczonej kwoty nie dokona na podstawie art. 26e ust. 8 w zeznaniach składanych w następnych latach podatkowych.

2. Podatnik, o którym mowa w ust. 1, będący w roku następującym bezpośrednio po roku rozpoczęcia działalności mikroprzedsiębiorcą, małym lub średnim przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, który ze względu na poniesioną w roku podatkowym stratę lub osiągnięcie dochodu w kwocie niższej od kwoty przysługującego za ten rok odliczenia określonego w art. 26e ust. 1,

może wykazać w zeznaniu składanym za ten rok podatkowy, kwotę stanowiącą 18% nieodliczonego, przysługującego na podstawie art. 26e ust. 1 odliczenia. Jeżeli podatnik wybrał opodatkowanie na zasadach określonych w art. 30c, może wykazać w zeznaniu kwotę stanowiącą 19% nieodliczonego, przysługującego na podstawie art. 26e ust. 1 odliczenia. Kwoty te podatnik może wykazać, pod warunkiem, że odliczenia nieodliczonej kwoty nie dokona na podstawie art. 26e ust. 8 w zeznaniach składanych w następnych latach podatkowych.

3. Kwota różnicy, o której mowa w ust. 1 i 2, stanowi pomoc de minimis udzielaną w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa wspólnotowego dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis.

4. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do podatnika rozpoczynającego prowadzenie działalności gospodarczej, który w roku rozpoczęcia tej działalności, a także w okresie dwóch lat, licząc od końca roku poprzedzającego rok jej rozpoczęcia, prowadził działalność gospodarczą samodzielnie lub jako wspólnik spółki niebędącej osobą prawną lub działalność taką prowadził małżonek tej osoby, jeżeli między małżonkami istniała w tym czasie wspólność majątkowa.

5. Podatnicy są zobowiązani do zwrotu kwoty, o której mowa w ust. 1 i 2, stanowiącej różnicę między kwotą przysługującego odliczenia a kwotą odliczoną w zeznaniu podatkowym, jeżeli przed upływem trzech lat podatkowych, licząc od końca roku podatkowego za który składane jest to zeznanie, zostanie w stosunku do nich wszczęte postępowanie restrukturyzacyjne.

Art. 26eb. Jeżeli podatnik w roku podatkowym następującym bezpośrednio po okresie trzech kolejnych lat podatkowych (okres podstawowy), w których miał prawo korzystać z odliczenia, o którym mowa w art. 26e ust. 1, zwiększył wartość kosztów kwalifikowanych co najmniej o 50% w porównaniu do średniej wartości takich kosztów poniesionych w okresie podstawowym, to w rozliczeniu za ten rok podatkowy, dla celów odliczenia, o którym mowa w art. 26e ust. 1, wartość kosztów kwalifikowanych, poniesionych w tym roku, może powiększyć o 50% wartości wzrostu tych kosztów; przepis art. 26e ust. 8 stosuje się odpowiednio.”;

7) art. 26f i art. 26g otrzymują brzmienie:

„Art. 26f. Podatnicy korzystający z odliczenia, o którym mowa w art. 26e i art. 26eb, oraz ze zwrotu kwoty, o której mowa w art. 26ea, są obowiązani wykazać w

zeznaniu poniesione koszty kwalifikowane podlegające odliczeniu lub stanowiące podstawę zwrotu.

Art. 26g. Odliczenia, o których mowa w art. 26e i art. 26eb oraz kwotę zwrotu, o której mowa w art. 26ea, podatnik wykazuje w zeznaniu, w którym rozlicza przychody ze źródła określonego w art. 10 ust. 1 pkt 3.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 851, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9 ust. 1b otrzymuje brzmienie:

„1b. Podatnicy prowadzący działalność badawczo-rozwojową, którzy zamierzają skorzystać z odliczenia, o którym mowa w art. 18d i art. 18db, albo ze zwrotu kwoty, o której mowa w art. 18da, są obowiązani w ewidencji, o której mowa w ust. 1, wyodrębnić koszty działalności badawczo-rozwojowej.”;

2) w art. 12:

a) w ust. 1b:

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) podjęcia uchwały o przyjęciu w poczet członków spółdzielni.”,

– uchyla się pkt 5,

b) w ust. 4 w pkt 22 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 23 w brzmieniu:

„23) nominalnej wartości udziałów (akcji) w spółce kapitałowej objętych w zamian za wkład niepieniężny w postaci komercjalizowanej własności intelektualnej o której mowa w art. 4a pkt 23 lit. a, c i d, wniesiony przez podmiot komercjalizujący. Do przychodów tych nie stosuje się ust. 1 pkt 7.”;

3) w art. 16 w ust. 1 po pkt 8f dodaje się pkt 8g w brzmieniu:

„8g) wydatków poniesionych przez wspólnika na nabycie udziałów (akcji) w spółce kapitałowej w zamian za wkład niepieniężny w postaci komercjalizowanej własności intelektualnej wniesiony przez podmiot komercjalizujący; wydatki takie są jednak kosztem uzyskania przychodów z tytułu odpłatnego zbycia tych udziałów (akcji) przez podmiot komercjalizujący;”;

4) w art. 18d:

a) w ust. 2 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

---

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 915, 1138, 1146, 1215, 1328, 1457, 1478, 1563, 1662, z 2015 r. poz. 73, 211, 933, 978, 1166, 1197, 1259, 1296, 1348, 1595, 1688, 1767, 1844, 1932 oraz z 2016 r. poz. 68.

„5) koszty uzyskania patentu na wynalazek, takie jak:

- a) koszty przygotowania dokumentacji zgłoszeniowej i dokonania zgłoszenia wynalazku w celu udzielenia patentu przez Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej lub odpowiedni zagraniczny organ, łącznie z kosztami wymaganych tłumaczeń na język obcy;
- b) koszty prowadzenia postępowania o udzielenie patentu przez Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej lub odpowiedni zagraniczny organ, poniesione od momentu zgłoszenia wynalazku do tych organów, w szczególności opłaty urzędowe i koszty zastępstwa;
- c) koszty odparcia zarzutów niespełnienia warunków wymaganych do uzyskania patentu, zarówno w postępowaniu o udzielenie patentu, jak i po jego zakończeniu, wynikające z wniesienia sprzeciwu lub wniosku o unieważnienie patentu, w szczególności koszty zastępstwa, zarówno w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej, jak i w odpowiednim zagranicznym organie.”;

b) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. Kwota kosztów kwalifikowanych nie może przekroczyć:

1) 50% kosztów, o których mowa w ust. 2 i 3 – jeżeli podatnik jest mikroprzedsiębiorcą, małym lub średnim przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej;

2) w przypadku pozostałych podatników:

a) w odniesieniu do kosztów, o których mowa w ust. 2 pkt 1 – 50% tych kosztów;

b) w odniesieniu do kosztów, o których mowa w ust. 2 pkt 2-5 i ust. 3 – 30% tych kosztów.

8. Odliczenia dokonuje się w zeznaniu za rok podatkowy, w którym poniesiono koszty kwalifikowane. W przypadku gdy podatnik poniósł za rok podatkowy stratę lub wielkość dochodu podatnika jest niższa od kwoty przysługujących mu odliczeń, odliczenia – odpowiednio w całej kwocie lub w pozostałej części – dokonuje się w zeznaniach za kolejno następujące po sobie sześć lat podatkowych następujących bezpośrednio po roku, w którym podatnik skorzystał lub miał prawo skorzystać z odliczenia.”;

5) po art. 18d dodaje się art. 18da i art. 18db w brzmieniu:

„Art. 18da. 1. Podatnik rozpoczynający działalność, który ze względu na poniesioną w tym roku podatkowym stratę lub osiągnięcie dochodu w kwocie niższej od kwoty przysługującego za ten rok odliczenia określonego w art. 18d ust. 1, może wykazać w zeznaniu składanym za ten rok podatkowy, kwotę stanowiącą 19% nieodliczonego, przysługującego na podstawie art. 18d ust. 1 odliczenia. Kwotę tę podatnik może wykazać, pod warunkiem, że odliczenia nieodliczonej kwoty nie dokona na podstawie art. 18d ust. 8 w zeznaniach składanych w następnych latach podatkowych.

2. Podatnik, o którym mowa w ust. 1, będący w roku następującym bezpośrednio po roku rozpoczęcia działalności mikroprzedsiębiorcą, małym lub średnim przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, który ze względu na poniesioną w roku podatkowym stratę lub osiągnięcie dochodu w kwocie niższej od kwoty przysługującego za ten rok odliczenia określonego w art. 18d ust. 1, może wykazać w zeznaniu składanym za ten rok podatkowy, kwotę stanowiącą 19% nieodliczonego, przysługującego na podstawie art. 18d ust. 1 odliczenia. Kwotę tę podatnik może wykazać, pod warunkiem, że odliczenia nieodliczonej kwoty nie dokona na podstawie art. 18d ust. 8 w zeznaniach składanych w następnych latach podatkowych.

3. Kwota różnicy, o której mowa w ust. 1 i 2, stanowi pomoc de minimis udzielaną w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa wspólnotowego dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis.

4. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do podatników, którzy zostali utworzeni:

- 1) w wyniku przekształcenia, połączenia lub podziału podatników, albo
- 2) w wyniku przekształcenia spółki niebędącej osobą prawną, albo
- 3) przez osoby fizyczne, które wniosły na poczet kapitału nowo utworzonego podmiotu uprzednio prowadzone przez siebie przedsiębiorstwo albo składniki majątku tego przedsiębiorstwa o wartości przekraczającej łącznie równowartość w złotych kwoty co najmniej 10.000 euro, przy czym wartość tych składników oblicza się stosując odpowiednio art. 14, albo
- 4) przez osoby prawne, osoby fizyczne albo jednostki niemające osobowości prawnej, wnoszące - tytułem wkładów niepieniężnych na poczet kapitału tych podatników - składniki majątku uzyskane przez te osoby albo jednostki w wyniku

likwidacji podatników, którzy skorzystali z odliczenia określonego w ust. 1, jeżeli te osoby albo jednostki posiadały udziały (akcje) tych zlikwidowanych podatników.

5. Podatnicy są zobowiązani do zwrotu kwoty, o której mowa w ust. 1 i 2, stanowiącej różnicę między kwotą przysługującego odliczenia a kwotą odliczoną w zeznaniu podatkowym, jeżeli przed upływem trzech lat podatkowych, licząc od końca roku podatkowego za który składane jest to zeznanie, zostanie w stosunku do nich wszczęte postępowanie restrukturyzacyjne.

Art. 18db. Jeżeli podatnik w roku podatkowym następującym bezpośrednio po okresie trzech kolejnych lat podatkowych (okres podstawowy), w których miał prawo korzystać z odliczenia, o którym mowa w art. 18d ust. 1, zwiększył wartość kosztów kwalifikowanych co najmniej o 50% w porównaniu do średniej wartości takich kosztów poniesionych w okresie podstawowym, to w rozliczeniu za ten rok podatkowy, dla celów odliczenia, o którym mowa w art. 18d ust. 1, wartość kosztów kwalifikowanych, poniesionych w tym roku, może powiększyć o 50% wartości wzrostu tych kosztów; przepis art. 18d ust. 8 stosuje się odpowiednio.”;

6) art. 18e otrzymuje brzmienie:

„Art. 18e. Podatnicy korzystający z odliczenia, o którym mowa w art. 18d i art. 18db, oraz ze zwrotu kwoty, o której mowa w art. 18da, są obowiązani wykazać w zeznaniu poniesione koszty kwalifikowane podlegające odliczeniu lub stanowiące podstawę zwrotu.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. z 2016 r. poz. 154) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5a:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a-1d w brzmieniu:

„1a. Czynność prawna w zakresie określonym w ust. 1 dokonywana przez:

- 1) uczelnię publiczną,
- 2) Polską Akademię Nauk oraz jej instytut,
- 3) instytut badawczy

– wymaga zgłoszenia ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa w przypadku, gdy wartość rynkowa przedmiotu rozporządzenia przekracza równowartość w złotych kwoty 250.000 euro, obliczonej na podstawie średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski według stanu z dnia zgłoszenia.

1b. Czynność prawna uczelni wojskowej w zakresie określonym w ust. 1, mająca za przedmiot mienie dotowane w okresie ostatnich 5 lat z budżetu państwa z części, której dysponentem jest Minister Obrony Narodowej i o wartości określonej w ust. 1a, wymaga zgody Ministra Obrony Narodowej wyrażonej przed dokonaniem zgłoszenia ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa. Okres 5 lat liczy się od ostatniego dnia roku, w którym nastąpiło zakończenie dotowanej inwestycji.

1c. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, w terminie 30 dni od dnia doręczenia zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a albo 1b, wnosi sprzeciw, w szczególności jeżeli zgłoszona czynność prawna utrudni albo uniemożliwi działalność statutową podmiotu dokonującego zgłoszenia. Sprzeciw wymaga uzasadnienia. W postępowaniu dotyczącym zgłoszenia stosuje się przepisy art. 5b ust. 3-3b oraz art. 5c ust. 4-6.

1d. Dokonanie czynności prawnej, o której mowa w ust. 1a albo 1b, może nastąpić, jeżeli w terminie 30 dni od dnia doręczenia zgłoszenia minister właściwy do spraw Skarbu Państwa nie wniósł sprzeciwu. Zgłoszona czynność prawna niedokonana pomimo braku sprzeciwu w ciągu roku od dnia doręczenia zgłoszenia wymaga kolejnego zgłoszenia.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Czynność prawna dokonana z naruszeniem obowiązku określonego w ust. 1, 1a albo 1b jest nieważna.”;

2) w art. 5b:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Z wnioskiem o wyrażenie zgody, o której mowa w art. 5a ust. 1, albo zgłoszeniem, o którym mowa w art. 5a ust. 1a albo 1b, występuje państwowa osoba prawna dokonująca czynności prawnej, określając:”,

b) ust. 2-3a otrzymują brzmienie:

„2. Do wniosku albo zgłoszenia dołącza się:

1) dokumenty potwierdzające:

a) że wnioskodawca albo podmiot dokonujący zgłoszenia jest państwową osobą prawną, chyba że osobowość prawna została nadana ustawą,

b) prawo do przedmiotu rozporządzenia,

c)wartość rynkową przedmiotu rozporządzenia, o której mowa w ust. 1 pkt 2: wycenę rzeczoznawcy albo oświadczenie wnioskodawcy albo podmiotu dokonującego zgłoszenia – jeżeli wartość rynkową przedmiotu rozporządzenia można ustalić na podstawie opublikowanych cenników lub notowań giełdowych albo jeżeli koszt wyceny przewyższa 20% wartości bilansowej przedmiotu rozporządzenia;

2)projekt umowy, na podstawie której ma być dokonane rozporządzenie;

3)w przypadku uczelni publicznej – zgodę senatu uczelni na dokonanie rozporządzenia, a gdy zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 5a ust. 1b, także zgodę Ministra Obrony Narodowej;

4)inne dokumenty potwierdzające dane i informacje zawarte we wniosku albo zgłoszeniu.

3. Jeżeli złożony wniosek albo dokonane zgłoszenie nie spełnia wymagań określonych w ust. 1 i 2, minister właściwy do spraw Skarbu Państwa wzywa wnioskodawcę albo podmiot dokonujący zgłoszenia do usunięcia braków w wyznaczonym terminie, pod rygorem zwrotu wniosku. Termin, o którym mowa w ust. 4 i art. 5a ust. 1c, ulega zawieszeniu do dnia usunięcia braków.

3a. Jeżeli minister właściwy do spraw Skarbu Państwa zleci sporządzenie dodatkowej wyceny nieruchomości lub wystąpi do organizacji zawodowej rzeczoznawców majątkowych o dokonanie oceny prawidłowości tej wyceny albo wyceny, o której mowa w ust. 2 pkt 1 lit. c, w trybie art. 157 ust. 1 albo ust. 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2015 r. poz. 1774 i 1777 oraz z 2016 r. poz. 65), bieg terminu, o którym mowa w ust. 4 i art. 5a ust. 1c, ulega zawieszeniu do dnia otrzymania dodatkowej wyceny lub oceny prawidłowości sporządzanej wyceny, nie dłużej jednak niż na 60 dni.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.⁴⁾), w art. 72 po § 1a dodaje się § 1b w brzmieniu:

„§ 1b. Na równi z nadpłatą traktuje się kwotę stanowiącą różnicę określoną zgodnie z art. 26ea ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz zgodnie z art. 18da ust. 1 i 2 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o

---

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 978, 1197, 1269, 1311, 1649.

podatku dochodowym od osób prawnych, wykazaną w zeznaniu lub wynikającą z decyzji.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 66 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) podejmuje decyzje dotyczące mienia i gospodarki uczelni, w tym w zakresie zbycia lub obciążenia mienia, do wysokości określonej w art. 5a ust. 1a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. z 2016 r. poz. 154);”;

2) w art. 86a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uczelnia, w celu komercjalizacji pośredniej, może tworzyć wyłącznie jednoosobowe spółki kapitałowe, z zastrzeżeniem art. 86b ust. 1, zwane dalej „spółkami celowymi”. Na pokrycie kapitału zakładowego spółki celowej uczelnia może wnieść w całości albo w części wkład niepieniężny (aport) w postaci wyników badań naukowych lub prac rozwojowych, w szczególności będących wynalazkiem, wzorem użytkowym, wzorem przemysłowym lub topografią układu scalonego, wyhodowaną albo odkrytą i wyprowadzoną odmianą rośliny, oraz know-how związanego z tymi wynikami. Spółki celowe tworzy rektor za zgodą senatu uczelni, a w przypadku uczelni niepublicznej - organ wskazany w statucie.”,

b) uchyla się ust. 3a;

3) po art. 86b dodaje się art. 86ba w brzmieniu:

„Art. 86ba. Do wykonywania czynności w zakresie komercjalizacji oraz do wniesienia wkładu do spółki, w tym w celu jej utworzenia, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa.”;

4) W art. 86e:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pracownik przekazuje uczelni publicznej informację o wynikach badań naukowych lub prac rozwojowych oraz o know-how związanym z tymi wynikami.

---

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 572, 742, 1544, z 2013 r. poz. 675, 829, 1005, 1588, 1650, z 2014 r. poz. 7, 768, 821, 1004, 1146, 1198, z 2015 r. poz. 357, 860, 1187, 1240, 1268, 1767, 1923, z 2016 r. poz. 64.

W przypadku jednoczesnego złożenia przez pracownika oświadczenia o zainteresowaniu przeniesieniem praw do tych wyników i związanego z nimi know-how, uczelnia publiczna w okresie trzech miesięcy podejmuje decyzję w sprawie ich komercjalizacji.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, pracownik może złożyć w terminie czternastu dni od przekazania uczelni publicznej informacji o wynikach i związanym z nimi know-how. Termin trzech miesięcy, o którym mowa w ust. 1, biegnie od dnia złożenia oświadczenia.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku podjęcia przez uczelnię publiczną decyzji o niekomercjalizacji albo po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, uczelnia jest zobowiązana, w terminie trzydziestu dni, do złożenia zainteresowanemu pracownikowi oferty zawarcia bezwarunkowej i odpłatnej umowy o przeniesienie praw do wyników badań naukowych lub prac rozwojowych oraz know-how związanego z tymi wynikami, łącznie z informacjami, utworami wraz z własnością nośników, na których utwory te utrwalono, i doświadczeniami technicznymi, przekazanymi zgodnie z ust. 5 pkt 2. Umowa powinna zostać zawarta w formie pisemnej, pod rygorem nieważności. Wynagrodzenie przysługujące uczelni publicznej za przeniesienie praw nie może być wyższe niż 10% minimalnego wynagrodzenia za pracę, obowiązującego na dzień zawarcia umowy.”;

5) w art. 86f uchyla się ust. 4;

6) w art. 90 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do czynności prawnych dokonywanych przez uczelnię publiczną stosuje się przepisy art. 5a-5c ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa.”;

7) w art. 100a w ust. 6 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zawieszona zostaje działalność organów kolegialnych uczelni publicznej w zakresie decydowania o gospodarce finansowej, w szczególności w zakresie kompetencji określonych w przepisach art. 5a-5c ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa; pozostałe

kompetencje organów kolegialnych są realizowane na zasadach dotychczasowych;”.

Art. 6. W ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. z 2015 r. poz. 1082, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 45 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Akademia wyposaża tworzony instytut ze swojego mienia w środki niezbędne do prowadzenia działalności określonej w statucie instytutu. Czynność ta nie wymaga zgłoszenia ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa, o którym mowa w art. 5a-5c ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa.”;

2) w art. 54 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przed zgłoszeniem ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa, o którym mowa w przepisach wymienionych w ust. 2, dyrektor instytutu jest obowiązany uzyskać zgodę Prezesa i Prezydium Akademii.”;

3) w art. 94c:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pracownik przekazuje instytutowi informację o wynikach badań naukowych lub prac rozwojowych oraz o know-how związanym z tymi wynikami. W przypadku jednoczesnego złożenia przez pracownika oświadczenia o zainteresowaniu przeniesieniem praw do tych wyników i związanego z nimi know-how, instytut w okresie trzech miesięcy podejmuje decyzję w sprawie ich komercjalizacji.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, pracownik może złożyć w terminie czternastu dni od przekazania instytutowi informacji o wynikach i związanym z nimi know-how. Termin trzech miesięcy, o którym mowa w ust. 1, biegnie od dnia złożenia oświadczenia.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku podjęcia przez instytut decyzji o niekomercjalizacji albo po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, instytut jest zobowiązany, w terminie trzydziestu dni, do złożenia zainteresowanemu

---

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1268, 1767, Dz. U. z 2016 r. poz. 64.

pracownikowi oferty zawarcia bezwarunkowej i odpłatnej umowy o przeniesienie praw do wyników badań naukowych lub prac rozwojowych oraz know-how związanego z tymi wynikami, łącznie z informacjami, utworami wraz z własnością nośników, na których utwory te utrwalono, i doświadczeniami technicznymi, przekazanymi zgodnie z ust. 5 pkt 2. Umowa powinna zostać zawarta w formie pisemnej, pod rygorem nieważności. Wynagrodzenie przysługujące instytutowi za przeniesienie praw nie może być wyższe niż 10% minimalnego wynagrodzenia za pracę, obowiązującego na dzień zawarcia umowy.”;

4) w art. 94d uchyla się ust. 4.

Art. 7. W ustawie z dnia 25 września 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wspieraniem innowacyjności (Dz.U. poz. 1767) uchyla się art. 13.

Art. 8. Podatnicy podatku dochodowego od osób prawnych, których rok podatkowy jest inny niż kalendarzowy i rozpoczął się przed dniem 1 stycznia 2017 r. oraz zakończy się po dniu 31 grudnia 2016 r., stosują do końca przyjętego przez siebie roku podatkowego przepisy ustawy wymienionej w art. 2, w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2016 r.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1, art. 2, art. 4 i art. 7, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.

UZASADNIENIE

1. Uzasadnienie potrzeby i celu wydania aktu.

Realizowany w ostatnich latach przez Polskę model rozwoju, pozwalał na utrzymanie wzrostu gospodarczego (w ciągu minionych 10 lat Polska gospodarka rozwijała się w tempie 3,8% rocznie). Model ten nie był jednak oparty na solidnych fundamentach. Polska konkurencyjność, nie wynikała z innowacyjności. Mniejszy niż potencjał gospodarki był poziom inwestycji – ich udział w PKB systematycznie spada. Chcąc wyrwać się z tzw. „pułapki średniego rozwoju”, niezbędne jest zbudowanie gospodarki opartej na wiedzy.

Powyższy cel został postawiony w *exposé* Pani Beaty Szydło, Prezesa Rady Ministrów w dniu 18 listopada 2015 r., która następnie, w dniu 18 stycznia 2016 r. powołała Radę i Międzyresortowy Zespół ds. Innowacyjności. W pracach tych ciał udział biorą Minister Rozwoju (jako Przewodniczący), Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Minister Cyfryzacji, Minister Skarbu Państwa, Minister Zdrowia, Minister Edukacji Narodowej, odpowiedni wiceministrowie: Finansów, Obrony Narodowej, Środowiska, Energii oraz Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego – wnioskodawca niniejszego projektu ustawy. W toku dotychczasowych prac Rady i Zespołu powstała koncepcja szybkiego wdrożenia do polskiego prawa najlepiej opisanych instrumentów wsparcia działalności innowacyjnej.

Przy ocenie konkurencyjności poszczególnych krajów innowacyjność jest jednym z kluczowych czynników. W strategii *Europa 2020*, unijnym planie wzrostu na okres od 2010 do 2020 r, jednym z trzech priorytetów strategii jest inteligentny wzrost gospodarczy. Polska zobowiązała się do zwiększenia nakładów na B+R do poziomu 1,7% PKB w 2020 r. W 2014 r. wydatki te wyniosły 0,94% PKB, z czego mniej niż połowę stanowiły wydatki sektora przedsiębiorstw. W 2014 r. Polska w unijnym Rankingu Innowacyjności zajęła odległe 24 miejsce, przesuając się co prawda do grupy tzw. umiarkowanych innowatorów, ale w dalszym ciągu dystans pomiędzy liderami a naszym krajem pozostaje znaczący. Również w Globalnym Rankingu Konkurencyjności na lata 2014 – 2015 pod względem innowacyjności Polska zajmuje 72 miejsce na świecie. Podniesienie zdolności innowacyjnych polskich przedsiębiorstw, lepsze powiązania między nauką a przemysłem oraz stworzenie otoczenia sprzyjającego innowacjom stanowią cały czas niewykonane zadanie.

Sektor B+R w Polsce jest zróżnicowany instytucjonalnie i regionalnie. Jednostki naukowo-badawcze są skupione w metropoliach np. Warszawa gromadzi 25% jednostek naukowo-badawczych, 25% potencjału kadrowego nauki oraz prawie 40% nakładów na B+R. Niemniej

w 2014 r. w Polsce funkcjonowało ponad 600 ośrodków innowacji i przedsiębiorczości, w tym m.in.: parki technologiczne, inkubatory technologiczne, inkubatory przedsiębiorczości, centra transferu technologii, sieci aniołów biznesu, lokalne i regionalne fundusze pożyczkowe.

Polskie szkolnictwo wyższe kształcąc wysoko wykwalifikowane kadry posiada potencjał, który powinien zostać wniesiony do rozwoju polskiej gospodarki. Poprawi to również pozycję polskiej nauki w świecie, która jest niezadowolająca. Przykładem jest ranking przygotowywany przez Universitas 21, w którym ocena dokonywana jest wg 22 kryteriów podzielonych na cztery grupy tematyczne: zasoby, środowisko edukacyjne, umiędzynarodowienie i osiągnięcia. Niestety, z roku na rok pozycja Polski w tym rankingu spada. W edycji z 2015 r. Polska na 50 ocenianych państw zajęła 32 miejsce, uzyskując 50,7 punktów (na 100 możliwych). W 2015 r. w Akademickim Rankingu Uniwersytetów Świata, uwzględniającym osiągnięcia naukowe i badawcze uczelni wyższych, Polskę reprezentowały tylko dwie uczelnie: Uniwersytet Jagielloński i Uniwersytet Warszawski. Korzystnie wygląda sytuacja poszczególnych dziedzin w polskiej nauce. Niemieckie Centrum Rozwoju Szkolnictwa Wyższego przygotowało Ranking of Excellent European Graduate Programmes w dziedzinach nauk przyrodniczych i matematyki. Klasyfikacji poddano wszystkie europejskie uniwersytety. Wśród wyróżnionych w rankingu znalazły się również programy z matematyki, fizyki, chemii i biologii prowadzone przez cztery polskie uczelnie: Uniwersytet Warszawski, Uniwersytet Jagielloński, Uniwersytet Adama Mickiewicza w Poznaniu i Uniwersytet Wrocławski. Ponadprzeciętnie wypadają polscy naukowcy pod względem liczby publikacji, bowiem według *Science and Engineering Indicators Digest 2012* tworzonej przez National Science Board Stanów Zjednoczonych Polska na 49 czołowych państw świata, z których pochodzi 98,4% wszystkich publikacji naukowych, zajęła 20 miejsce. Stoi zatem przed nami zadanie przełożenia tego potencjału na stan naszej gospodarki.

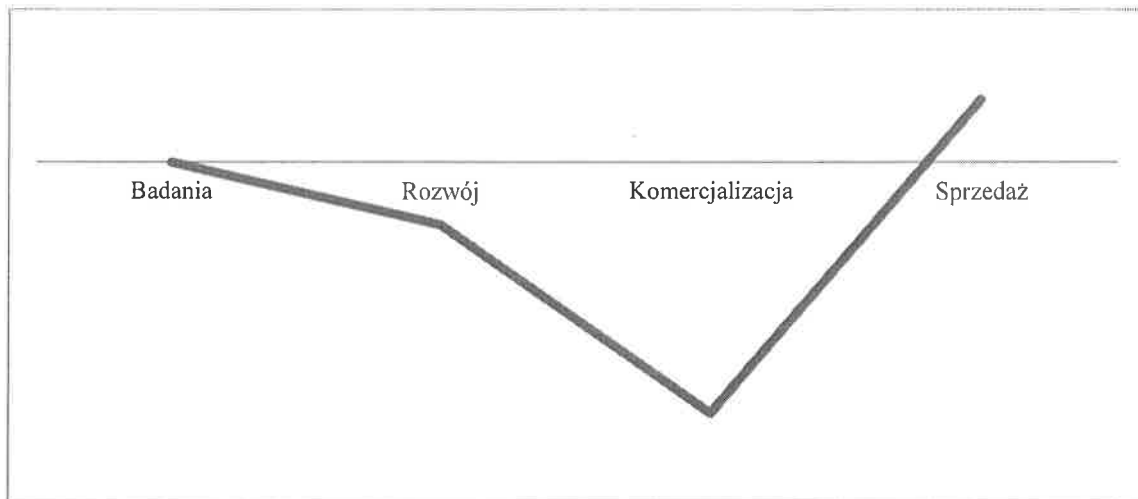
Nowoczesne innowacje powstają dzięki krzyżowaniu się i fuzji niezachodzących do tej pory na siebie obszarów wiedzy. Ponadto są one tworzone w ramach coraz bardziej złożonych mechanizmów (innowacje otwarte, popytowe, innowacje zamknięte, tworzone w ramach konsorcjów itd.) oraz przebiegają w zróżnicowanym środowisku (klastry, start-upy, konsorcja badawcze, ośrodki transferu technologii, platformy technologiczne, nowe firmy technologiczne, firmy kapitału ryzyka, klastry itd.). W konfrontacji z coraz silniejszą globalną konkurencją, rosnącymi kosztami, wzrostem fuzji różnych technologii, krótszym cyklem ich życia i zwiększonym tempem innowacji, firmy coraz częściej współpracują z zewnętrznymi

partnerami, takimi jak dostawcy, klienci, uniwersytety lub użytkownicy produktów i usług, którzy stają się współautorami innowacji. Postępuje umiędzynarodowienie innowacji, czyli sytuacja, w której poszczególne jej człony i elementy powstają w różnych krajach, w ramach współpracy międzynarodowej. Jest to m.in. efekt zacieśniania więzi pomiędzy krajami Unii Europejskiej oraz pomiędzy Europą a światem. Umiędzynarodowienie obejmuje także polityki sektorowe (np. wspomniana strategia Unii Europejskiej „Europa 2020”, której celem jest osiągnięcie wzrostu gospodarczego, który powinien być inteligentny, tj. osiągnięty dzięki inwestycjom w edukację, badania naukowe i innowacje; zrównoważony oraz prospołeczny). Zachodzącym równolegle trendem jest regionalizacja polityk innowacyjnych, polegająca na rozszerzaniu przez regiony pakietów własnych programów i instrumentów. Wymienione trendy są odbiciem zmian w systemach innowacji, które polegają na wzmocnieniu ich wymiarów lokalnych, regionalnych i międzynarodowych.

Istniejące obecnie bodźce podatkowe dla B+R oceniane są jako nieskuteczne w promowaniu wewnętrznych prac B+R w sektorze prywatnym. Jest to szczególnie istotne w obliczu wpisanego w specyfikę działalności innowacyjnej niedofinansowania, co jest związane z pojęciem tzw. „innowacyjnej doliny śmierci”. Rozumie się przez to etap procesu inwestycji w innowacje, kiedy koszty przekraczają granice wytrzymałości inwestorów (którzy mogą postrzegać je jako straty, a nie jako inwestycję – obawy te można uzasadnić faktem, że przedsięwzięcia innowacyjne, ze swej natury cechują się również niepewnością rezultatu). Koszty te wzrastają od momentu rozpoczęcia badań, aż do krytycznego punktu, który występuje na etapie komercjalizacji. Dodatkowo jest to etap o najmniej stabilnym finansowaniu – podczas gdy badania dotowane są ze środków publicznych, a dojrzałe innowacje przez konwencjonalny rynek finansowy (ponadto może pojawić się pierwszy zysk ze sprzedaży). Abstrahując od kwestii późniejszego powodzenia rynkowego danego produktu (choć jest to problem w ostatecznym rozrachunku decydujący), większość innowacyjnych przedsięwzięć nie ma możliwości wykazania swojego potencjału komercyjnego. Jest to spowodowane właśnie wspomnianym mechanizmem „doliny śmierci”, czyli luki między środkami publicznymi a gotowością zaangażowania ze strony sektora prywatnego. Mechanizm zależności poziomu finansowania od etapu procesu przedstawiony jest na poniższym schemacie.

Schemat 1. Dostępność finansowania kolejnych etapów działalności innowacyjnej.

Źródła: EUREC Agency, *Effectively supporting the commercialisation of research results ProRETT Man.*, Feb. 2008, *The European Innovation Council – A New Framework for EU Innovation Policy EARTO recommendations to the European Commission to initiate further discussion*

Mając na uwadze powyższe, szczególnie istotne jest skonstruowanie przyjaznego systemu podatkowego, niejako premiującego działalność innowacyjną – pozwoli to w pewnym stopniu zrównoważyć ryzyko jakie wiąże się z przedsięwzięciami tego rodzaju.

Celem projektu jest uruchomienie instrumentów, które przyczynią się do wzrostu innowacyjności polskiej gospodarki, a co za tym idzie do wzrostu dochodu narodowego i podniesienia poziomu dobrobytu w Polsce. Przedmiotowa ustawa zawiera rozwiązania najczęściej postulowane przez środowisko związane z działalnością innowacyjną i odpowiada na najlepiej zidentyfikowane problemy. Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego, w toku dotychczasowych prac nad ustawą odbył szereg spotkań z przedstawicielami świata nauki i biznesu. Relacje te będą podtrzymywane i wykorzystane w ramach prac nad Białą Księgą Innowacyjności – całościowym przeglądem zagadnienia. Pierwsze wnioski zawarte są w niniejszym projekcie ustawy.

Aby przyspieszyć przemianę polskiej gospodarki niezbędne jest zaprojektowanie mechanizmów wzmacniających pozytywne trendy widoczne w ostatnich latach, w szczególności pojawienie się wzrostu wydatków prywatnych na B+R, ponoszonych przez przedsiębiorstwa. Potrzeba wprowadzenia zmian wynika także z konieczności przedstawienia schematów pomocowych ze strumieni dotacyjnych na bardziej szerokie wsparcie w postaci

ulg podatkowych. Wiąże się to ze zmianą w zakresie finansowania działań innowacyjnych jaka nastąpi po 2020 r., po zakończeniu aktualnej perspektywy w ramach funduszy europejskich.

Mając na uwadze powyższe Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego, pracując w ramach Rady i Zespołu ds. Innowacyjności przygotował niniejszy projekt ustawy, który dla realizacji założonych celów wprowadza zmiany w następujących ustawach:

- 1) ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych,
- 2) ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych,
- 3) ustawa z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa,
- 4) ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa,
- 5) ustawa z dnia 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym ,
- 6) ustawa z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk ,
- 7) ustawa z dnia 25 września 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wspieraniem innowacyjności.

2. Uzasadnienie zmian w poszczególnych ustawach.

2.1. Zmiany w *ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych* (Dz. U. z 2012 r. poz. 361, z późn. zm.), *ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych* (Dz. U. z 2014 r. poz. 851, z późn. zm.), *ustawie z dnia z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa* (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.) oraz *ustawie z dnia 25 września 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wspieraniem innowacyjności* (Dz. U. z 2015 r. poz. 1767).

Zmiany w ustawach o podatkach dochodowych mają na celu wprowadzenie instrumentów podatkowych, które wspierałyby prowadzenie działalności badawczo – rozwojowej (B+R) i są zmianami symetrycznymi – w obu ustawach zostały zaproponowane tożsame rozwiązania, zgodnie z dotychczas stosowaną metodą regulacji tych podatków. Zmiany w *ustawie – Ordynacja podatkowa* i *ustawie o zmianie niektórych ustaw w związku ze wspieraniem innowacyjności* mają charakter dostosowujący.

Dla celu niniejszego opracowania zastosowane zostaną skróty: dla *ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych* – uPIT, dla *ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych* – uCIT.

2.1.1. Zniesienie opodatkowania aportu własności intelektualnej i przemysłowej.

Zakłada się zwiększenie zakresu komercjalizacji własności intelektualnej i współpracy nauki z biznesem poprzez zmianę klasyfikacji opodatkowania aportu własności intelektualnej i przemysłowej. Wymaga to zmiany uPIT i uCIT. Zmiany polegałyby na tym, że do przychodów nie zaliczano by nominalnej wartości udziałów (akcji) w spółce kapitałowej objętych w zamian za wkład niepieniężny w postaci komercjalizowanej własności intelektualnej wniesiony przez podmiot komercjalizujący. W tym celu wprowadza się następujące zmiany: art. 1 zm. 2 lit. b (dot. projektowanego art. 17 ust. 1d uPIT) i art. 2 zm. 2 lit b (dot. projektowanego art.12 ust. 4 pkt 23 uCIT).

Zmiana dotyczyłaby również kosztów uzyskania przychodów, których nie stanowiłyby wydatki poniesione przez wspólnika na nabycie nominalnej wartości udziałów (akcji) w spółce kapitałowej objętych w zamian za wkład niepieniężny w postaci komercjalizowanej własności intelektualnej wniesiony przez podmiot komercjalizujący; wydatki takie byłyby jednak kosztem uzyskania przychodów z tytułu odpłatnego zbycia tych udziałów przez podmiot komercjalizujący. Zmiana ta zwiększy pewność funkcjonowania podmiotów, które chcą zaangażować się w komercjalizację wartości intelektualnej (art. 1, zm. 3 dotycząca art. 23 uPIT i art. 2, zm.3 dotycząca art. 16 uCIT).

Obecnie regulacje zakładają, że przychód w postaci udziałów objętych za wkład niepieniężny powstaje po upływie 5 lat. Projekt zawiera propozycję uchylenia tego przepisu. W tym celu proponuje się zmiany zawarte w art. 1 zm. 2 lit a tiret drugie (dot. art. 17 ust. 1a pkt 5) i w art. 2 zm. 2 lit. a tiret drugie (dot. art. 12 ust. 1b pkt 5). Jednocześnie konieczne są zmiany o charakterze redakcyjnym: art. 1 zm. 2 lit. a tiret pierwsze i art. 2. zm. 2 lit. a tiret pierwsze (usuwa się zwrot „albo” na końcu zdania i dodaje kropkę).

Mając na uwadze, że *ustawa z dnia 25 września 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wspieraniem innowacyjności* przewidywała wprowadzenie zniesienia opodatkowania aportu własności intelektualnej i przemysłowej na lata 2016 i 2017, niniejszy projekt zakłada uchylenie tego przepisu. W tym celu w art. 7 uchyla się art. 13 *ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku ze wspieraniem innowacyjności*.

2.1.2. Rozszerzenie listy kosztów kwalifikowanych o koszty uzyskania patentu.

W obecnie obowiązującym stanie prawnym, podatnik może odliczyć od podstawy obliczenia podatku, koszty uzyskania przychodów poniesione na działalność badawczo-rozwojową, zwane „kosztami kwalifikowanymi”, tzn.:

- koszty pracy pracowników zatrudnionych w celu realizacji działalności badawczo-rozwojowej;
- nabycie materiałów i surowców bezpośrednio związanych z prowadzoną działalnością badawczo-rozwojową;
- ekspertyzy, opinie, usługi doradcze i usługi równorzędne, a także nabycie wyników badań naukowych, świadczonych lub wykonywanych na podstawie umowy przez jednostkę naukową w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. z 2014 r. poz. 1620 oraz z 2015 r. poz. 249 i 1268) na potrzeby prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej;
- odpłatne korzystanie z aparatury naukowo-badawczej wykorzystywanej wyłącznie w prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej.

W niniejszym projekcie ustawy zwarta jest propozycja rozszerzenia listy o koszty uzyskania patentu na wynalazek, takie jak:

- a) koszty przygotowania dokumentacji zgłoszeniowej i dokonania zgłoszenia wynalazku w celu udzielenia patentu przez Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej lub odpowiedni zagraniczny organ, łącznie z kosztami wymaganych tłumaczeń na język obcy;
- b) koszty prowadzenia postępowania o udzielenie patentu przez Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej lub odpowiedni zagraniczny organ, poniesione od momentu zgłoszenia wynalazku do tych organów, w szczególności opłaty urzędowe i koszty zastępstwa;
- c) koszty odparcia zarzutów niespełnienia warunków wymaganych do uzyskania patentu, zarówno w postępowaniu o udzielenie patentu, jak i po jego zakończeniu, wynikające z wniesienia sprzeciwu lub wniosku o unieważnienie patentu, w szczególności koszty zastępstwa, zarówno w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej, jak i w odpowiednim zagranicznym organie.

Rozwiązanie to ma być zachętą do ponoszenia wydatków w tym zakresie (które często opiewają na kwoty znaczące – szczególnie w przypadku uzyskiwania ochrony w kilku krajach świata). Należy podkreślić, że możliwość uzyskania ochrony patentowej jest ważnym

bodźcem działalności innowacyjnej, gdyż pozwala długofalowo czerpać z niej zyski. Ponadto są to koszty łatwe do udokumentowania, co ograniczy trudności interpretacyjne przed właściwymi organami skarbowymi.

Propozycja skonstruowana została na podstawie przepisów *Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 26 sierpnia 2009 r. w sprawie funduszu innowacyjności*. Propozycja zawarta jest w art. 1 zm. 5 lit a (dot. projektowanego art. 26e ust. 2 pkt 5 uPIT) i art. 2 zm 4 lit. a (dot. projektowanego art. 18d ust. 2 pkt 5 uCIT).

2.1.3. Zwiększenie kwot kosztów kwalifikowanych.

Aktualne kwoty kosztów kwalifikowanych wydatków na B+R, które można odliczyć od podstawy obliczenia podatku to:

- 30 % kosztów osobowych,
- 20 % pozostałych kosztów, jeżeli podatnik jest mikroprzedsiębiorcą, małym lub średnim przedsiębiorcą (MŚP) w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej,
- 10% pozostałych kosztów, dla pozostałych przedsiębiorców.

Propozycja zawarta w ustawie zakłada podwyższenie kwoty maksymalnego odliczenia wszystkich kosztów kwalifikowanych na działalność B+R od podstawy obliczenia podatku dla mikroprzedsiębiorców i MŚP do 50 %. Natomiast pozostałe, duże firmy będą mogły odliczyć 50 % wydatków osobowych i 30 % pozostałych kosztów związanych z działalnością badawczo – rozwojową. Rozwiązania te mają zachęcić przedsiębiorców do inwestowania w działalność B+R oraz wykazywania nakładów ponoszonych na innowacje. Obecna wysokość tych kwot jest stosunkowo niska, niezachęcająca do podjęcia próby odliczenia. Propozycja ta ujednotolica także wskaźniki dla MŚP czym wpływa na większą przejrzystość przepisów dla podatników, którzy mają mniejsze możliwości korzystania z profesjonalnej obsługi prawno-podatkowej.

Powyższa zmiana wprowadzana jest w art. 1 zm. 5 lit. b (dot. art. 26e ust. 7 uPIT) i w art. 2 zm. 4 lit. b (dot. art. 18d ust. 7 uCIT).

2.1.4. Wydłużenie okresu możliwości odliczenia kosztów na działalność B+R.

Z uwagi na fakt, iż pomiędzy datą poniesienia wydatków na działalność badawczo-rozwojową, a datą osiągnięcia przychodów z wyników tych prac upływa zazwyczaj dłuższy czas, wprowadzona została możliwość wykorzystania ulgi w okresie 3 lat podatkowych.

Jeżeli podatnik poniesie za rok podatkowy stratę lub wielkość dochodu podatnika będzie niższa od kwoty przysługujących mu odliczeń, podatnik może dokonać odliczenia – odpowiednio w całej kwocie lub w części – w zeznaniach w kolejnych trzech latach podatkowych następujących bezpośrednio po roku, w którym podatnik skorzystał lub miał prawo skorzystać z odliczenia.

Niniejsza ustawa wydłuża z obecnych trzech do sześciu lat okres, w jakim można odliczyć koszty poniesione na działalność B+R. Jest to korzystne dla przedsiębiorców prowadzących działalność innowacyjną, której efekty są często widoczne w dłuższym okresie czasu. Sześcioletni okres rozliczania daje możliwość „przesunięcia” odliczenia na później.

Propozycja zawarta jest w art. 1 zm. 5 lit. b (dot. art. 26e ust. 8 uPIT) i w art. 2 zm. 4 lit. b (dot. art. 18d ust. 8 uCIT).

2.1.5. Zwrot gotówkowy dla nowopowstających przedsiębiorstw (start-upów) prowadzących działalność B+R.

W przypadku nowopowstałych przedsiębiorstw (start-up), które nie wykazują dochodów albo wykazują dochody za małe do pełnego skorzystania z ulgi wydatkowej, proponuje się alternatywne (do rozliczania ulgi w okresie 6-letnim) rozwiązanie polegające na przyznawaniu zwrotu gotówkowego dla wydatków kwalifikowanych, które nie zostały objęte ulgą ze względu na brak dochodu do opodatkowania lub zbyt niski dochód, niewystarczający do wykorzystania przysługującej ulgi. Decyzja o wyborze tego rozwiązania pozostawałaby w gestii podatnika.

Rozwiązanie to byłoby skierowane wyłącznie do podatników rozpoczynających prowadzenie działalności – w roku rozpoczęcia działalności, a także w kolejnym roku podatkowym – jeżeli podatnik w tym drugim roku posiadałby status MŚP.

Podatnicy którzy korzystaliby z tego rozwiązania wykazywaliby w zeznaniu składanym za dany rok podatkowy, kwotę stanowiącą:

- w przypadku podatników podatku dochodowego od osób fizycznych, 18% różnicy między kwotą przysługującego odliczenia a kwotą odliczoną w zeznaniu podatkowym lub, jeżeli podatnik wybrał opodatkowanie wg jednolitej 19% stawki podatku, 19% różnicy między kwotą przysługującego odliczenia a kwotą odliczoną w zeznaniu podatkowym,
- w przypadku podatników podatku dochodowego od osób prawnych, 19% różnicy między kwotą przysługującego odliczenia a kwotą odliczoną w zeznaniu podatkowym.

Proponuje się wprowadzenie ograniczeń, które eliminowałyby z możliwości skorzystania z tego rozwiązania podatników, którzy *de facto* nie są rozpoczynającymi prowadzenie działalności, np. powstałi w wyniku przekształcenia czy połączenia (podziału) podatników. Ma to na celu ograniczenie dokonywania przez podatników nieuzasadnionych działań w tym zakresie, które byłyby podyktowane przede wszystkim chęcią skorzystania z projektowanej regulacji. Omawiane przepisy mają bowiem być skierowane do tych podatników, którzy rzeczywiście są nowopowstałymi podmiotami.

Jednocześnie z uwagi na to, że proponowana preferencja z jednej strony oznacza bezpośredni negatywny skutek dla budżetu państwa (zwrot gotówkowy), a z drugiej strony ma na celu wspieranie tych nowopowstałych podatników, którzy będą działać w dłuższej perspektywie czasu, proponuje się wprowadzenie rozwiązania polegającego na nałożeniu na podatnika obowiązku zwrotu kwoty pomocy, jeżeli przed upływem trzech lat podatkowych, licząc od końca roku podatkowego za który składane jest to zeznanie, zostanie w stosunku do nich wszczęte postępowanie restrukturyzacyjne.

Propozycja zawarta jest w art. 1 zm. 6 (w projektowanym art. 26ea uPIT) i art. 2 zm. 5 (w projektowanym art. 18da). Pociąga to za sobą konieczność korekt legislacyjnych (odnośników), które zawarte są w art. 1 zm. 1, 4, 7 i art. 2 zm. 1, 6.

2.1.6. Zwiększenie kwoty ulgi wydatkowej dla podatników podnoszących stale poziom nakładów na B+R.

Regulacje w tym zakresie miałyby premiować podatników, którzy systematycznie podnosiliby wartość nakładów na B+R. W sytuacji, gdy podatnik w roku podatkowym następującym bezpośrednio po okresie trzech kolejnych lat podatkowych (okres podstawowy), w których miał prawo korzystać z odliczenia, o którym mowa w art. 26e ust. 1 uPIT i odpowiednio w art. 18d ust. 1 uCIT, zwiększył wartość kosztów kwalifikowanych co najmniej o 50% w porównaniu do średniej wartości takich kosztów poniesionych w okresie podstawowym, to w rozliczeniu za czwarty rok podatkowy, wartość kosztów kwalifikowanych, poniesionych w tym czwartym roku, będzie mógł powiększyć o 50% wartości wzrostu tych kosztów. Rozwiązanie takie stanowi zachętę dla podatników inwestujących w B+R, których nakłady na taką działalność systematycznie wzrastają – w takim przypadku dodatkowemu odliczeniu podlegałaby połowa wartości wzrostu kosztów kwalifikowanych poniesionych w roku podatkowym następującym bezpośrednio po okresie

podstawowym. Symulacja mechanizmu działania tego instrumentu przedstawiona jest w poniższych tabelach:

Tabela 1 i 2. Mechanizm zwiększenia kwoty ulgi wydatkowej dla przedsiębiorców podnoszących stale poziom nakładów na B+R:

a) Okres podstawowy.

	I rok	II rok	III rok	średnia
Koszty kwalifikowane (wydatki B+R) – przykładowe wartości	100 000 zł	200 000 zł	300 000 zł	200 000 zł

b) IV rok (warianty).

	IV rok	
Koszty kwalifikowane (wydatki B+R) – dwa warianty przykładowych wartości	310 000 zł	290 000 zł
Standardowo odliczane koszty kwalifikowane	155 000 zł	145 000 zł
Czy koszty są większe o 50% od średniej z lat I-III, tj. o 100 000 zł?	TAK – możliwość skorzystania z „ bonusu”	NIE
„Bonus” (powiększenie kosztów o 50% wartości wzrostu)	Wzrost w porównaniu do średniej – 110 000 zł, bonus – 55 000 zł	---
Suma odliczenia	155 000 zł + 55 000 zł = 210 000 zł	145 000 zł

Jak wynika z powyższego, w wariantcie nieznacznego wzrostu wydatków w IV roku (w porównaniu do III rok), przy przekroczeniu średniej z trzech lat, powstała możliwość uzyskania znacząco wyższego odliczenia. W porównaniu odliczenia dokonywanego na dotychczasowych warunkach, odliczenie przy wykorzystaniu mechanizmu premiowania jest wyższe o ponad 35 % (jednak wynik ten może ulegać zmianom w zależności od wysokości średniej z trzech lat i kosztów w roku IV – tabele zestawiają przypadki „graniczne”).

Omawiana zachęta do sukcesywnego zwiększania wolumenu nakładów na B+R oddziaływałaby na podatników od 4-tego roku po wprowadzeniu ulgi.

Propozycja zawarta w art. 1 zm. 6 (w projektowanym art. 26eb uPIT) i art. 2 zm. 5 (w projektowanym art. 18db). Pociąga to za sobą konieczność korekt legislacyjnych (odnośników), które zawarte są w art. 1 zm. 1, 4, 7 i art. 2 zm. 1, 6.

2.1.7. Zmiana ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.).

W art. 3 wprowadza się zmianę do art. 72 ustawy – Ordynacja podatkowa dotyczącego nadpłaty. Nowelizacja ma na celu rozszerzenie zakresu tego przepisu, tj. uznaniu na równi z nadpłatą kwoty stanowiącej różnicę określoną zgodnie z art. 26ea ust. 1 i 2 ustawy podatku dochodowym od osób fizycznych oraz zgodnie z art. 18da ust. 1 i 2 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (tzw. zwrot gotówkowy).

2.2. Zmiany w ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. z 2016 r. poz. 154) oraz w ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.) i ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. z 2015 r. poz. 1082, z późn. zm.).

Przedmiotowa zmiana ma na celu ułatwienie rozporządzania mieniem przez państwowe jednostki badawcze. Dokonuje się to poprzez deregulację, rozumianą jako usprawnienie procesu i zamknięcie go w dających się przewidzieć ramach czasowych.

W obecnym stanie prawnym rektor uczelni publicznej ma swobodę w podejmowaniu decyzji dotyczących mienia i gospodarki uczelni, w zakresie zbycia lub obciążenia mienia do wysokości 250 000 euro obliczonej na podstawie średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski, według stanu z dnia wystąpienia o zgodę. Powyżej tej kwoty, rektor jest zobowiązany do uzyskania zgody Ministra Skarbu Państwa (MSP), po uprzedniej zgodzie senatu uczelni. Obecnie, kwestie te regulują art. 66 ust. 2 pkt. 1 i art. 90 ust. 4 *ustawy – z dnia 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym*.

Według projektowanej ustawy, czynności prawne państwowych jednostek badawczych, tj. uczelni publicznych, Polskiej Akademii Nauk oraz jej instytutów i instytutów badawczych w zakresie rozporządzenia składnikami aktywów trwałych w rozumieniu przepisów o rachunkowości, zaliczonymi do wartości niematerialnych i prawnych, rzeczowych aktywów

trwałych lub inwestycji długoterminowych, w tym oddania tych składników do korzystania innym podmiotom na podstawie umów prawa cywilnego lub ich wniesienia jako wkładu do spółki lub spółdzielni, o wartości przekraczającej 250 000 euro, wymagały będą zgłoszenia MSP. Minister w terminie 30 dni będzie mógł wnieść sprzeciw, który uniemożliwi dokonanie czynności. Niezajęcie stanowiska przez MSP będzie rozumiane jako zgoda na dokonanie czynności (w okresie roku od dnia doręczenia zgłoszenia – później konieczne jest kolejne zgłoszenie). Czynność prawna dokonana z naruszeniem opisanych obowiązków jest nieważna.

Proponuje się odrębnie uregulować procedurę w odniesieniu do uczelni wojskowych. Minister Obrony Narodowej (MON) jako organ nadzorujący uczelnie wojskowe zobowiązany jest do właściwego wypełniania przez nie zadań na potrzeby Sił Zbrojnych RP, a tym samym na potrzeby obronności państwa. Do tego celu niezbędnym jest posiadanie przez nie właściwej infrastruktury i mienia ruchomego, istotnych dla realizacji takich zadań. Należy tu rozumieć urządzenia techniczne i szkoleniowe, grunty, budynki, laboratoria, sale wykładowe itp., wykorzystywane w procesach realizacji badań na potrzeby SZ RP, szkolenia i kształcenia podchorążych oraz słuchaczy kursów specjalistycznych, czy choćby w ramach świadczonych usług socjalno-bytowych i logistycznych dla potrzeb stanu osobowego żołnierzy i pracowników wojska zatrudnionych w uczelniach wojskowych. W celu poprawy zarówno stanu infrastruktury jak i wyposażenia, rokrocznie z budżetu MON przyznawane są uczelniom dotacje celowe. Dla przykładu w roku 2015 na inwestycje budowlane przekazano ponad 46,6 mln zł, na zakupy inwestycyjne 30,6 mln zł, w 2014 r. było to odpowiednio 33,4 mln zł i 26 mln zł. Mając to na uwadze wprowadzono modyfikację przedmiotowej procedury wobec uczelni wojskowych. Rozporządzenie mieniem uczelni wojskowej, o wartości powyżej 250 000 euro, dotowanym z budżetu MON w okresie 5 lat przed rozporządzeniem, wymagało będzie przed zgłoszeniem MSP uzyskania zgody MON.

Wynikowe zmiany zawarte są w art. 5 zm. 1, 6 i 7 projektowanej ustawy (dot. *ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym*) i w art. 6 zm. 1 i 2 (dot. *ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk*).

2.3. Zmiany w ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym (uPsw) oraz w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk.

2.3.1. Objęcie wyłączeniem z ustawy o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa komercjalizacji bezpośredniej tzn. realizowanej przez Centra Transferu Technologii.

Konieczność uzyskiwania zgody Ministra Skarbu w przypadku rozporządzania majątkiem przez uczelnie, komplikowała i wydłużała procedurę transferu technologii. Nowelizacja uPsw z 2014 roku wyłączyła stosowanie *przepisów ustawy o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa* w przypadku utworzenia przez uczelnię spółki celowej oraz w przypadku wykonywania czynności w zakresie komercjalizacji. Jednak obecne brzmienie, a przede wszystkim ułożenie tego przepisu w artykule dotyczącym spółki celowej, powoduje niejasności, czy wyłączenie dotyczy wszystkich działań uczelni w zakresie komercjalizacji, czy jedynie działań poprzez spółkę celową. Jednocześnie należy podkreślić, że obecny zapis nie pozwala na jednoznaczną interpretację, czy taka zgoda w ogóle jest konieczna, tj. czy własność intelektualna wytworzona przez uczelnie zalicza się do aktywów trwałych, wobec których obowiązuje reżim uzyskiwania zgody MSP. Wobec rozbieżnych opinii uczelnie ubiegają się o ową zgodę prewencyjnie. Konieczność uzyskiwania zgody Ministra Skarbu w przypadku rozporządzania majątkiem przez uczelnie komplikuje i wydłuża procedurę transferu technologii.

Powyższe powoduje konieczność przeprowadzenia korekty legislacyjnej w postaci uchylecia ust 3a w art. 86a uPsw, który brzmi: „do utworzenia spółki celowej oraz do wykonywania czynności w zakresie komercjalizacji nie stosuje się przepisów *ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa*” i dodania art. 86ba, który wprost przesądzi, że „do wykonywania czynności w zakresie komercjalizacji oraz do wniesienia wkładu do spółki, w tym w celu jej utworzenia, nie stosuje się przepisów *ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa*.”. Powyższy zapis odwołuje się, do art. 2 ust. 2 pkt. 4 uPsw, który mówi, że ilekroć w ustawie jest mowa o komercjalizacji, bez bliższego określenia - rozumie się przez to komercjalizację bezpośrednią i pośrednią. Należy wskazać, że przepis ten mógł być stosowany już dotychczas, jednak jak wspomniano, z uwagi na usytuowanie uchylanego ust. 3a rodził on wątpliwości interpretacyjne - porządkuje powyższe pojęcia i wyraża intencje projektodawcy.

2.3.2. Modyfikacja w procedurze „uwłaszczenia naukowców”.

Ustawa z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw, określiła kształt tzw. procedury „uwłaszczenia naukowców”, tj. zasad nabycia przez nich praw do wyników badań naukowych lub prac rozwojowych oraz know-how. Obecnie uczelnia publiczna w okresie trzech miesięcy od dnia otrzymania od pracownika informacji o wynikach badań naukowych lub prac rozwojowych oraz o know-how związanym z tymi wynikami podejmuje decyzję w sprawie ich komercjalizacji. W przypadku decyzji o niepodejmowaniu komercjalizacji uczelnia przedstawia badaczowi ofertę zawarcia bezwarunkowej i odpłatnej umowy o przeniesienie praw (do 10% minimalnego wynagrodzenia za pracę). Jeśli nie dojdzie do zawarcia umowy, prawa pozostają we władaniu uczelni.

Jak wskazują doświadczenia Centrów Transferu Technologii, obecny kształt procedury wykazuje znaczny potencjał do podniesienia efektywności. Obecna procedura rodzi liczne obowiązki biurokratyczne po stronie uczelni, a tymczasem efekt założony przez ustawodawcę jest nieznaczny. W praktyce 99% (szacunki Porozumienie Akademickich Centrów Transferu Technologii) zgłaszanych wyników badań jest przejmowanych przez uczelnie, a przypadki uwłaszczenia należą do rzadkości. Taki stan rzeczy najczęściej nie wynika z decyzji uczelni, ale z braku woli uwłaszczenia po stronie naukowców.

W celu usprawnienia procesów wewnętrznych i zmniejszenia niepotrzebnej biurokracji, w projekcie proponuje się korektę: naukowiec w momencie zgłaszania informacji o wynikach badań będzie mógł równocześnie (lub w terminie do 14 dni) złożyć oświadczenie o zainteresowaniu komercjalizacją. Tylko złożenie oświadczenia będzie rodziło po stronie uczelni obowiązek wydania decyzji w przedmiocie komercjalizacji – w przypadku braku oświadczenia prawa będą pozostawały na uczelni. Należy podkreślić, że ostateczna decyzja o uwłaszczeniu bądź jego odmowie pozostanie jednak uprawnieniem uczelni (tak jak ma to miejsce w obowiązującym stanie prawnym).

Związane z tym zagadnieniem zmiany to: art. 5 zm. 4 (dot. art. 86e uPsw). Analogiczne zmiany wprowadza się w ustawie o PAN (zm. 3).

2.3.3. Bezterminowe prawo naukowców do udziału w korzyściach z komercjalizacji.

Aktualnie, w przypadku komercjalizacji dokonywanej przez uczelnię pracownikowi przysługuje 50% wartości środków uzyskanych przez uczelnię lub spółkę celową (obniżonych o nie więcej niż 25% kosztów bezpośrednio związanych z tą komercjalizacją, które zostały poniesione przez uczelnię lub spółkę celową). W przypadku komercjalizacji dokonywanej

przez pracownika, uczelni przysługuje 25% wartości uzyskanych środków (obniżonych o nie więcej niż 25% kosztów bezpośrednio związanych z tą komercjalizacją, które zostały poniesione przez pracownika). Oba powyższe uprawnienia przysługują nie dłużej niż przez pięć lat od dnia uzyskania pierwszych środków.

Mając na uwadze specyfikę działalności innowacyjnej, tj. długi czas wprowadzania produktu na rynek (w szczególności w branżach np. farmaceutycznej, biotechnologicznej oraz chemicznej), okres 5 lat bywa zbyt krótki (w związku z wieloletnimi badaniami klinicznymi oraz testami), by podmioty uprawnione uzyskały korzyści z komercjalizacji, co obniża ich aktywność na tym polu. Jednocześnie rodzi się pytanie o celowość wprowadzania przedmiotowego ograniczenia czasowego. W związku z tym w projekcie ustawy zawarta jest propozycja usunięcia ust. 4 w art. 86f (art. 5 zm. 5) a w ustawie o PAN – zm. 4. Tym samym prawa przewidziane w ust. 1 i 2 art. 86f przysługiwały będą, co do zasady bezterminowo.

2.3.4. Umożliwienie uczelniom tworzenie więcej niż jednej spółki celowej.

Obecnie uczelnie mogą tworzyć jedna spółkę celową (i ewentualnie drugą z innymi uczelniami). Sygnalizują one jednak, że widziałyby potrzebę założenia kolejnych spółek np. w celu wzmocnienia współpracy z innymi uczelniami dla wspólnej komercjalizacja określonych wyników badań naukowych i prac rozwojowych. Projekt ustawy wprowadza możliwość tworzenia większej ilości spółek celowych (w art. 5 zm. 2).

2.4. Przepisy przejściowe i końcowe.

W przypadku podatników podatku dochodowego od osób prawnych, których rok podatkowy jest inny niż kalendarzowy i rozpocznie się przed dniem 1 stycznia 2017 r. oraz zakończy się po dniu 31 grudnia 2016 r., stosują oni do końca przyjętego przez siebie roku podatkowego przepisy ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2016 r.

Proponuje się, aby ustawa weszła w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia z wyjątkiem art. 1,2,4,7 (a zatem tych regulujących kwestie podatkowe), które wejdą w życie 1 stycznia 2017 r.

Projekt ustawy nie jest objęty regulacjami prawa Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie wymaga uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia, właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym

Europejskiemu Bankowi Centralnemu, o czym mowa w § 39 *uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów* (M. P. z 2013 r. poz. 979, z 2015 r. poz. 1063).

Zgodnie z wymogiem art. 5 *ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa* (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z 2009 r. poz. 42, Nr 337, z 2011 r. poz. 106, Nr 622, poz. 161, Nr 966), projekt ustawy został zamieszczony na stronie podmiotowej BIP Rządowego Centrum Legislacji, a dodatkowo na stronie internetowej Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Dyrektor
Departamentu Legislacyjno-Prawnego
Marcin GUBAŁA
07.03.2015

Za zgodność pod względem
prawnym, legislacyjnym
i redakcyjnym